

L'AMISTAT ÉS VOLER, I VOLAR.

Vaig estar molts anys dient amics a persones que no ho eren, i els que sí que semblen que ho van ser, els vaig classificar, eren amics? Complien els requisits necessaris? M'havien donat suport quan se'm trencava una nina? M'havien fet riure quan el professor m'havia fet fora de classe?

Amb el pas del temps, vaig adonar-me que el concepte amistat era un terme abstracte. No podia pretendre que unes persones lliures complissin uns requisits per considerar-los amics. L'amistat és molt més que unes característiques. L'amistat és saber que, quan siguis molt gran, podràs mirar a aquesta persona i dir-li: te'n recordes de...?

I quina felicitat quan commemoris totes les fotografies i vídeos! Mirant com a les imatges el temps no els "passa factura". Per un moment, estaràs allà, al mateix terra en el qual surts gravat caient després de beure *una copa de més*.

Aristòtil assegurava que només podem saber que hem tingut una bona vida al final d'aquesta. Pot ser sí que té raó. Però, podem valorar els moments i saber que són bons quan estem ben acompanyats.

Segurament estareu d'acord amb mi en què sortir al carrer és molt diferent quan ho fas amb un amic que quan ho fas sol. I que veure una sèrie de Netflix és molt millor si saps que podràs comentar-la amb els teus amics.

Els amics són això, éssers lliures que desitgen tenir la teva companyia. Que tot i que potser són molt diferents de la teva forma de ser, et comprenen. I no parlo d'una comprensió de dir "sí" a tot. Parlo d'empatitzar i d'estimar-te. Perquè una amistat és "voler i volar". No sentir-te sol a l'hora d'agafar l'avió de la vida, tenir l'assegurança que tindràs aquest company durant el trajecte.

Hi ha una gran part de la població que assegura que el pitjor malson és quedar-se sol. Què seríem si no tinguéssim amb qui parlar? Amb qui discutir? Renunciariem a nosaltres, renunciariem a la felicitat. Deixariem de veure a la televisió com la Rachel i la Mònica de "Friends" discuteixen pel noi de la primera temporada.

Perquè, al final, la vida es resumeix en això: riure, complir obligacions i tornar a riure. I us confessaré un secret: no es pot ser feliç si no tens cap bon amic.